YIL 3

55

28 Ağustos 1978

FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

● BORÇ BİNİ AŞMIŞ!

TÜRKİYE'NİN DIŞ BORÇLARI 250 MİLYAR LİRA

Egemen sınıflar yıllardan beri Türkiye ekonomisini daha çok emperyalizme bağlamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Dışardan parçalar halinde alıp, Türkiye'de vidalayarak mal üretimi demek olan montaj sanayii ekonomimizin dışa bağımlılığının önemli alanlarından bir tanesi, Petrole dayalı enerji ve taşımacılık politikası da bir başkası. Yurdumuzda bol bol bulunan kömürle veya akarsulardan elde edilecek enerjiyle elektrik üreteceğimize petrolle üretiyoruz, demiryollarını geliştirip, şehirlerde tramvay, metro, otobüs gibi toplu taşımacılığa yöneleceğimiz yerde, karayollarına avuç avuç para dökerek, yurttaşların belli bir kesimine teneke bir yerli oto vererek kara taşımacılığını ve bireysel taşımacılığı tercih ediyoruz. Sonuç olarak Türkiye ekonomisinin hergün petrol satın almak için altı milyon dolarlık döviz, yani yabancı para ödemesi gerekiyor. Bizim paramızla, şöyle böyle 150 milyon lira.

Diğer taraftan montaj sanayiimiz her yıl en az 5 milyar dolar tutarında ithalat yapmak zorunda, yani vidalayacağı parçaları emperyalist ülkelerden satın almak zorunda. Bu da yabancı parası ile ödenmesi gereken birşey. Ve bizim paramızla 125 milyar lira ediyor.

Peki bu değirmenin suyu nereden geliyor. Yabancı ülkelere fındık, fıstık dışında birşey satamıyoruz. Ülkemize pek fazla turist gelmiyor. Yani yabancı parayı, döviz dedikleri nesneyi nerden bulacağız. Egemen sınıflar güya kolayını bulmuşlar; borçlanmışlar. Uçan kuşa borçlanmışlar. Borçların tutarı on milyar doları, yani 250 milyar lirayı aşmış. Bu borçlar da tabiî yabancı para ile ödenecek. Vadeleri gelmiş. Ama Türkiye değil borcun kendisini faizini ödemekten aciz.

İşte egemen sınıfların Türkiye'yi içine soktukları iflâs budur.

Dolar, Mark, Frank, Öde Öde Bitmez

● FAŞİST ŞAH REJİMİNİN GERÇEK YÜZÜ ORTAYA ÇIKIYOR

● SAVAK'IN PROVAKASYONLARI SÜRÜYOR

● ŞAH. HALKI KORKUTUP, SİNDİRMEK, ÖTE YANDAN KENDİNE KARŞI AYAKLANAN ÖRGÜTLERİ KARALAMAK İÇİN EN CANİCE YOLLARA BAŞVURMAKTAN ÇEKİNMİYOR

● TARİH, BUNA BENZER BİR OLAYI DA FAŞİST HİTLER ALMANYASI'NDA YAŞAMIŞTI

● ŞAH'A KARŞI MÜCADELE BOYUTLARI GENİŞLİYOR

İran'lı Yurtseverler Yangının SAVAK Tarafından Çıkarıldığını Söylediler

İran'daki Sinema Yangını Şah'ın Canice Bir Oyunudur

İran'da Abadan kentinde bir sinema da çıkan yangında 377 kişi yanarak ölmüştür. İran'ın halk düşmanı Şah'ı sinema yangınının hemen ardından verdiği demeçde yangının "reformları engellemek isteyen komünistler tarafından çıkartıldığını" söyleyerek, "yangını çıkartanların şiddetle cezalandırılacağı"nı da sözlerine eklemiştir.

Tarih buna benzer bir olayı da Almanya'da yaşamıştı. Faşist Hitler, Alman Parlementosunu kendi adamlarına kundaklatmış, sonra da yangını "komünistlerin çıkarttığını" söylemişti. Bugün aynı yöntemi faşist Şah uyguluyor.

İran Şah'ının da sonu tarihteki örneklerine benzeyecektir.

İran Gençlik ve Öğrenci Örgütü Türkiye Kolu Başkanı Hasan Azeroğlu sinema yangını konusunda basına şunları söylemiştir: «İran'da son günlerde meydana gelen olaylar ve kitle yangınları tamamen SAVAK tarafından hazırlanmış provakasyonlardır. Birçok suçsuz insanın ölümüne neden olunarak İran'daki eylemler hedefinden saptırılmakta ve tüm dünya kamuoyuna ilerici, yurtsever din adamları kötü olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Hiç bir provakasyon halkımızın devrimci mücadelesini etkilemeyecek, rejimin gerçek yüzünün daha da fazla tanınmasına neden olacaktır.»

3 milyarlık kredinin 1 milyarını tek bir firmaya veren

BIR DEVLET BANKASI HAKKINDA SORUSTURMA ACILDI

Türkiye'nin içine düştüğü ekonomik açmazların giderek yoğunlaşması sonucunda sermaye piyasasındaki kirli çamaşırlar da bir bir ortaya dökülüyor. Merkez Bankası'ndaki yolsuzluklardan sonra, bir hükümet yetkilisinin yaptığı açıklamaya göre bir devlet bankası 3 milyarlık kredi hacminin 1 milyarlık bölümünü tek bir bir firmaya vermiştir. Bankanın da, firmanın da adı açıklanmamıştır.

Şimdilik bu ekonomiyi ortadan kaldırmak mümkün olmasa da ülkenin tüm kaynaklarını tekelcilerin diledikleri gibi çar çur etmemeler'nin önüne geçilmeli, bankaların para ve kredi politikaları denetim altına alınmalı, enflasyonu hızlandıran karaborsacılık ve vurgunlar önlenmelidir.

gerçek durum

Emperyalizme Bagımlılıgın Acısını Halkımız Çekiyor

Emperyalizm ekonomik bağımlılığın ağır faturalarını egemen sınıflara ve onların iktidarına bir bir ödetiyor. Ecevit hükümetinin ilk elde aldığı, devalüasyonlu-zamlı «önlemler»in ardından oluk oluk akacağı söylenen dış krediler gıdım gıdım dahi gelmiyor. En son haberlere bakılırsa uluslararası para mafyası IMF şimdi yine bazı şartlar ileri sürüyormuş. Daha az yatırım, daha az kalkınma, daha çok fiyat artışı, düşük işçi ücreti, düşük taban fiyatı ve tabiî külliyetli bir devalüasyon daha, yani Türk lirasının değerinin tekrar düşürülmesi.

Bu faturaları egemen sınıflar baştaki hükümet aracılığıyla bu defa da emekçilerin sırtına yıkmayı kuruyorlar. Böylece dış güçlerin dayattığı, «zorunlu» olduğu söylenen ekonomik önlemlerin ceremesini yine halk çekecek, zenginler ve işadamları yeni «imkânlarla» yine işlerini tıkırında yürütecekler.

Ne var ki emperyalizme, yabancı sermaye çevrelerine bağımlılığın asıl yükünü çeken ve bu gidişle daha da çekecek olan, emekçi; halktır. Kapitalizm halkın rızkını, huzurunu ve geleceğini sermaye sahiplerinin kazancına bağlamıştır. Kapitalizmde zengin daha çok kazanmazsa emekçi aç kalır. Fabrikatör hammadde bulamazsa işçi işinden olur. Ama zenginler, sanayiciler, ithalâtçı-ihracaatçı tüccarlar, ağalar eski hayatlarını sürdürürler. Emperyalizme ekonomik bağımlılığın sonuçları onları emekçiler gibi can evlerinden vurmaz. Zaten böyle olduğu içindir ki onlar emperyalizmin işbirlikçileri, yerli ortaklardır. Çünkü Yurt ekonomisinin emperyalizme bağımlılığından onların da çıkarı vardır. Ama emekçilerin, bundan hiç bir çıkarı yoktur. Tam tersi. Emekçilerin çıkarı emperyalizmden ekonomik ve siyasi bağımsızlığın bir an önce kazanılmasındadır. Ancak o zaman halkımız yabancı bankaların, IMF'lerin, tüm emperyalist soygun çetelerinin hükümetlere dayattıkları faturaları canıyla, kanıyla, alnının teriyle ödemekten kurtulabilir.

Merkez Bankasıyla Hükümet Arasında Sürtüşme Devam Ediyor

Hükümet, Yönetim Kurulu Başkanının Raporlarda Tahrifat Yaptığını İleri Sürüyor.

Son günlerde Hükümetle Merkez Bankası arasında bir ağız dalaşıdır gidiyor. Hükümet, Merkez, Bankası Başkanını «döviz rezervlerini olduğundan şişkin göstermek, bir işlemle ilgili olarak Uluslararası Ödemeler Bankasından fiilen kullanılmamak koşuluyla alınan parayı gerçekte alınmış gibi kayıtlara düşmek, bu kayıt için yaklaşık olarak 820 bin dolar komisyon ödemek»le suçluyor. Merkez Bankası Başkanı da Hükümetin bankaya politik baskı yaparak bankanın bağımsızlığını zedelediğini, üzerlerine iftira attığını iddia ediyor.

Merkez Bankasının temel görevi devlet adına para basmak ve para - kredi politikasını kalkınma planları ve yıllık programlara uygun bir tarzda uygulamaktır. Bir çok kapitalist ülkede olduğu gibi, Merkez Bankası da Türkiye'de kârlılık ilkesine göre çalışır ve adının sonunda bir «Anonim Şirket» sözcüğü eklidir. Dolayısıyla Merkez Bankasının temel görevi iş âlemine finansman temin etmektir. 1970 yılında Merkez Bankası yasasında yapılan değişiklikle Merkez Bankasına özel sektöre tahvil çıkartma yetkisi verilerek, yetki alanı daha da genişletilmişti.

Bugün, Merkez Bankası A.Ş.'nin yaptığı yolsuzluklar ortaya çıkıyor.

Bundan keyfi kaçan banka yönetimi «bağımsızlıklarının» ortadan kaldırılmak istendiğini söylüyorlar. Merkez Bankasının gerçekten bağımsızlığı var mıdır ki bağımsızlığına halel gelsin? Merkez Bankası yerli - yabancı şirketlerin yönetimi altındadır. Ortakları arasında Banka di Roma (İtalya) ve Osmanlı Bankası gibi yabancı ve yabancı - ortaklı bankalar vardır.

Hükümetler bile Merkez Bankasının nasıl bir politika izliyeceğini belirleyemezler. Hükümetle Merkez Bankası arasında ortaya çıkan son ihtilâf bunu bir kez daha göstermiştir.

TÜM ÇALIŞANLANLARA SENDİKA HAKKI MÜCADELESİ GELİŞİYOR

SENDİKAL HAK ve ÖZGÜRLÜKLER İÇİN İLERİ

DİSK, TÖB - DER, TÜM-DER - TMMOB, TÜTED ve TUS - DER sendikal hak ve özgürlüklerin kazanılması, kazanılmış hakların genişletilmesi, mevcut sendikal hakların kullanılmasına ilişkin anti-demokratik sınırlamaların kaldırılması için, bir kampanya açtıklarını yayınladıkları bir bildiri ile kamuoyuna duyurmuşlardır.

Hatırlanacağı gibi CHP, Prag'da toplanan Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) toplantısına bir temsilci göndererek kararların altına imza atmıştır. Bu kararlardan biri de «tüm çalışanlara sendikal hakların» verilmesidir. Ancak CHP henüz bu konuda hiç bir şey yapmamıştır. CHP'nin vaadelerini gerçekleştirmeye zorlanması, ve ülkemiz çalışanları için büyük önem taşıyan grevli - toplu sözleşmeli sendikal hakkın kazanılması için demokratik kitle örgütlerinin giriştikleri bu eylem ekonomik ve demokratik mücadelede önemli bir adım niteliğindedir.

Gerek ILO'nun, gerekse Dünya Sendikalar Federasyonunun (DSF) aldığı kararların hayata geçirilmesini ve bu mücadeleye en geniş yığınların katılmasını sağlamak başlıca görevdir. Emekçilerin tümünün sendikal haklardan yararlanmaları ve sendikaların önünde duran anti - demokratik engellerin kaldırılması için tüm demokratik kitle örgütlerine, sosyalist partilere önemli görevler düşmektedir.

TÖB-DER'in Bütünlüğünü Pekiştirmek Şarttır

Geçen haftanın önemli olaylarından birisi TÖB - DER Kongresi idi. Ülkemizin en bilinçli zümrelerinden birisini oluşturan öğretmenlerin meslek örgütü TÖB-DER'in kongresinin kamuoyunda yankı uyandırması çok doğaldır. Bunun yanı sıra Kongre'nin bir özelliği de bir hayli tartışmalı geçmesi oldu. Sonunda delegelerin yarısından fazlasının oylarıyla TÖB - DER'li öğretmenlerin geniş bir bölümünün eğilimlerini kapsayan bir ittifak yönetime getirildi. Kongre'nin en olumlu sonucu bizce budur. Böyle bir yönetim, mücadelemiz açısından büyük önemi olan TÖB-DER'in bütünlüğünün korunup pekiştirilmesi için elverişli imkânlara sahiptir. Yeter ki öğretmenlerin en kapsamlı bir şekilde çıkarlarına hizmet etmeyi bilsin, yeter ki TÖB-DER'in çalışma ilkelerine riayet etsin, yeter ki demokrasi mücadelesini kurallarına ve gereklerine uygun olarak yürütsün.

Kongrede bir hayli olumsuz tutumlara da rastlandı. Bunların başında şüphesiz ki Birlik Dayanışmacılar'ın («İlerlemeciler» de deniyor) kendi bencil çıkarları uğruna TÖB - DER'i yıpratmaya yönelik davranışları geliyordu. «İlerlemeciler» en temel ilkelerden birini göz göre göre çiğneyerek örgüt yıkıcılığı yaptılar. Delegelerin yarısından fazlası istemediği halde «divan»da kalmakta direttiler. O kadarla da kalmadılar, burjuva hukukunun boşluklarından yararlanıp TÖB - DER'i yıpratacak ve mahkemelerde uğraştıracak bir karar çıkarttılar. Oysa «azınlığın çoğunluğun kararına uyması» en temel ilkelerden birisidir. Bu ilkeye uymayan değil işçi sınıfı sosyalisti, liberal bile olamaz. Bu ilkeye karşı çıkmak anarşistlikten başkası değildir. Hele öğretmenlerin kendi iradelerini aksettiren kararları burjuva mahkemeleri vasıtasıyla işlemez yapmaya çalışmak —ve bunu diğer sol ve sosyalist hareketlere karşı kullanmak— davranışların en kötüsüdür.

Kongre bitmiştir. Şimdi yapılacak olan, öğretmenlerin birliğini, TÖB-DER'in bütünlüğünü pekiştirecek bir tutumla ön saflarda mücadeleye devam etmektir.

Yeniden TÖB-DER Genel Başkanı Seçilen Gültekin Gazioğlu

nuez — kapitalist toplumda

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Gramma'dan

EĞİTİM KÖŞESİ

Nikaragua'da Gerillalar Parlamentoyu Bastı!

● ÇOK SAYIDA MİLLETVEKİLİ VE BAKANI REHİN ALAN GERİLLALAR HAPİSTEKİ 100 ARKADAŞLARININ SERBEST BIRAKILMASINI İSTEDİ
● GERİLLALAR 83 ARKADAŞLARINI ALIP ÜLKEYİ TERKETTİ

Bir Orta Amerika ülkesi olan Nikaragua 40 yıldan beri diktatör Somoza tarafından yönetiliyor. Ülkenin göstermelik bir parlamentosu var. Halk koyu bir faşizm altında inim inim inliyor. İşte bu ülkede faşizme karşı silahlı mücadele veren gerillalar parlamentoyu basarak birçok milletvekili ve bakanı rehin aldılar. Gerillalar hapiste bulunan seksenüç arkadaşlarının serbest bırakılmasını, hazırladıkları bildirilerin radyodan okunmasını ve kendilerine on milyon dolar fidye verilmesini istediler.

Somoza diktatörlüğü bu istekleri kabul etmek zorunda kaldı. Gerillalar hapisteki arkadaşlarını ve fidyeyi alarak temin edilen bir uçakla Panama'ya gittiler. Bu arada Radyo da gerillaların hazırlamış oldukları bildirileri okudu.

Çin'in Soğuk Savaş Elçisi Hua-Kua-Feng Tur Atıyor

Çin Başkanı Hua Kua Feng, Romanya, Yugoslavya ve İran'ı içine alan bir geziye çıktı. Geçen hafta içinde Romanya ve Yugoslavya'yı ziyaret eden Feng daha sonra İran'a gidecek.

Emperyalizmin baş müttefiklerinden olan Maocu Çin yönetici bu gezisiyle neyi amaçlıyor?

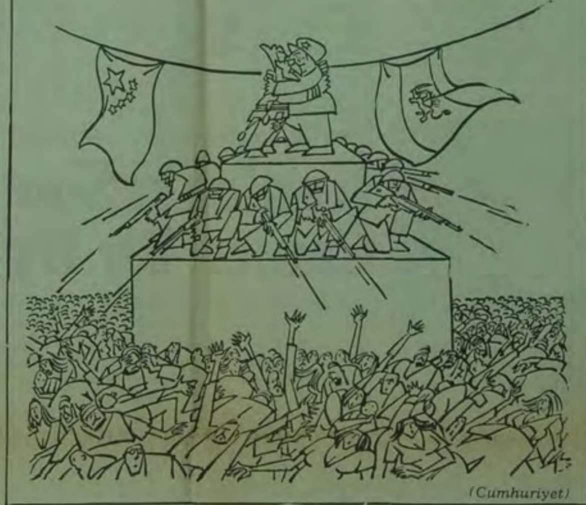
Japon emperyalistleriyle saldırmazlık paktı imzalayan Çin yöneticileri kendi halklarına en büyük ihaneti yapmışlardı. Şimdi de bu hainliklerine ortak aramak için kapı kapı Avrupa'yı geziyorlar.

Romanya ve Yugoslavya'da umduğunu bulamayan Feng Sovyetler Birliği'nin aleyhine atıp tuttu. Bu ikiyüzlü soğuk savaş elçisinin sözleri halkları kandırmaya yetmiyor. Mao'cu Çin liderleri şimdi de kitlelerin Şah'a karşı ayaklandığı İran'a gidiyor.

Gezinin amacı, Sosyalist ülkere karşı ABD tarafından başlatılan yeni soğuk savaş politikasına payanda olmaktır. Afrika'da emperyalizmin elçisi olarak dolaşan Çin diplomatlarından sonra ABD'nin mutemeti olarak bu geziye çıkan Feng, halkların uyanıklığına rağmen gerici rolünü oynama hevesini sürdürüyor. Ama yalan ve tahrifatlarıyla sosyalizmi karalamasına göz yumulmayan Çin başkanı, İran Şah'ının «şeref konuğu» olarak bu hevesini emekçi İran halklarının ölüleri üzerinde tatmin edebilecektir.

Sosyalist dünyada ve devrimci güçler arasında Çin gericilerine uzatılacak el kalmamıştır. Feng'in Avrupa gezisi bunu bir kez daha doğrulamaktan başka bir sonuç vermedi. Böylece maocuların sosyalizm düşmanlığı birkere daha geri tepti.

Çin Halk Cumhuriyeti Komünist Partisi lideri ve Başbakanı Hua'nın İran'a dostluk ziyareti (Basından)

(Cumhuriyet)

Çin'in Hegemonyacı Hevesleri Gittikçe Azıtıyor

Çin'in Asya'da yayılmacı siyaset güttüğü ve komşularından toprak talep ettiği biliniyor. O kadar ki, Çin'in işgal etmeyi düşündüğü komşu ülke toprakları bugünkü Çin topraklarının dörtte birine yakındır. Maocu Çin yöneticileri bu amaçla uzak Asya'da sürekli kargaşalık çıkarıyorlar ve Kamboçya'nın Vietnam üzerine saldırmasında başrolü oynuyorlar.

Çin'in yayılmacı hesapları, emperyalizmin işgalci eylemleriyle atbaşı yürüyor. Bu nedenle NATO Genel Sekreteri Haig, Çin'in 16. NATO üyesi olduğunu söylüyor. Ve bu yayılmacı hevesler bugün Balkanlara kadar yayılmış bulunuyor. Maoistler böylece kışkırtıcı ve savaş kundakçısı rollerini Asya'dan sonra Avrupa'ya da yaymayı umuyorlar.

SSCB ve Moğolistan Halk Cumhuriyeti yayınladıkları ortak bildiride, Çin'in başka ülkeler üzerinde hegemonya kurmak istediğini dile getirip üçüncü dünya ülkelerini uyardılar.

Çin'in maocu yöneticilerinin hegemonyacılığı Çin'de yaşayan bazı halkların topraklarından zorla çıkarılmasına kadar varmış idi. Tibet'liler topraklarından zorla kovuldukları gibi Çin bağımsız Moğolistan Cumhuriyeti toprakları üzerinde de hak iddia etmeye devam etmektedir.

Ancak Çin'in bu yayılmacı siyasetinin başarılı olması mümkün değildir. Çünkü Asya'da da sosyalist ülkeler vardır ve pek çok Asya ülkesi, SSCB'nin başını çektiği barış ve ilerleme mücadelesinin yanındadır. Sosyalizmin Asya'daki dostları Çin'in gerici heveslerine geçit vermeyecek kadar güçlüdürler.

BARIŞ MÜCADELESİ NEDİR?

1 Eylül bütün dünyada Barış Günü olarak kutlanır. 1 Eylül 1939 günü, 60 milyon insanın ölümüne, yüzmilyonlarca insanın yaralanmasına ve sakat kalmasına yolaçan İkinci Dünya Savaşı başladı. Dünya Barış Konseyi ise bu günü 1950'den buyana DÜNYA BARIŞ GÜNÜ olarak ilan etti. Bugün yüzmilyonlarca insanın uğruna mücadele verdiği BARIŞ, nasıl bir politikadır?

Barışın baş savunucusu sosyalistlerdir. Çünkü sosyalizmin kendisi, savaşın temellerini ortadan kaldıran ve savaşsız bir dünyanın kurulmasını mümkün kılan bir toplumdur. Bunun karşısında emperyalizm her zaman savaştan medet umar. Çünkü ekonomisi savaş sanayiine dayanan militarist ülkeler savaşsız yaşayamazlar.

BARIŞ mücadelesinin kapsamı şöyle özetlenebilir:

● Birincisi, ülkeler, kendi aralarındaki anlaşmazlıkları kuvvete başvurmadan, kendi aralarında anlaşmalar yoluyla çözmeye çalışmalıdırlar.

● Hiç bir ülke bir başka ülkenin içişlerine karışmamalı, her ulus kendi kaderini kendisi tayin edebilmelidir.

● Her ülkenin emekçileri kendi ülkelerinde devrimci mücadelelerini sürdürebilirler, her ulus emperyalizmle ilişkilerini koparıp bağımsızlığına kavuşma hakkına sahiptir. Bu hakka hiç bir devlet müdahale etmemelidir.

● Farklı toplumsal sistemleri olan ülkeler BARIŞ İÇİNDE BİR ARADA YAŞAMA imkanını yaratabilirler.

● Barış, silah dengesiyle değil gerçek bir silahsızlanma ile kurulabilir. Silah üretimi için harcanan maddi olanaklar insanlığın daha mutlu yaşaması için harcanabilir.

Barışın bu tür kavranışı ve uygulanışı emekçilerin çıkarlarını anlatır. Çünkü savaşların çilesini emekçiler çekmektedir ve bu yüzden dünyanın bütün emekçileri barış mücadelesine katılmaktadırlar.

Emekçilerin yararına olan barış emperyalistlerin zararınadır. Emekçilerin düzeni sosyalizm barışı savunurken, emperyalizm, bir avuç tekelci kapitalist için savaş kışkırtıcılığı yapar. Bu nedenle barış davası etrafındaki kutuplaşmada, bir yanda sosyalistler, tüm çalışanlar ve insanlığın ilerlemesinden yana olanlar yer alırlarken öbür tarafta, emperyalistler, parababaları ve gericiler bulunurlar.

Barış mücadelesi aynı zamanda haklı ile haksızın mücadelesidir. Bu mücadeleyi emekçiler yürütüyorlar, onlar kazanacaklar.

KISA...KISA...KISA...

● GÜNEY AFRİKA'DA POLİS KARAKOLLARINDA 337 KİŞİ ÖLMÜŞ

Irkçı beyaz azınlığın diktatörlüğü altında bulunan Güney Afrika cumhuriyetinde 1974 - 77 yılları arasında 337 kişinin karakollarda öldürüldüğü açıklandı.

Açıklamayı Birleşmiş Milletler Irk Ayırımıyla Mücadele komisyonu başkanı yaptı. Buna göre 1975 yılında 92, 1976 yılında 117 ve 1977 yılında 128 kişi Güney Afrika karakollarının hücrelerinde hayatlarını kaybetmişlerdir.

● KENYA CUMHURBAŞKANI ÖLDÜ

Kenya Cumhurbaşkanı Jomo Kenyatta seksen yaşında ölmüştür. Eski bir İngiliz sömürgesi olan Kenya 1963 yılında bağımsızlığına kavuşmuştu. Kenyatta o tarihten beri Kenya Cumhurbaşkanı bulunmaktaydı.

Jomo Kenyatta

● JAPON - ABD EMPERYALİZMLERİ İÇİÇE

Japonya Geçen Yıl ABD'de 15 Milyar Dolarlık Yatırım Yaptı

Ucuz sanayii mallarıyla dünya piyasalarını istila eden Japon emperyalizmi kazancının önemli bir kısmını ABD topraklarındaki yatırımlara yönelterek, ABD emperyalizmiyle içiçeliğini arttırıyor.

Japonya geçen yıl ABD ile yaptığı ticaretten 29 milyar dolar gelir elde etti. Japonya bu geliri otomobil, televizyon gibi tüketim malları satarak sağladı. Gelirinin yarısını ise ABD'deki madencilik, orman ürünlerinin değerlendirilmesi işlerine yatırıyorlar.

ABD şirketleriyle yeni ortaklıklar kurularak yapılan bu yatırımlar iki emperyalist ülke arasındaki ilişkileri pekiştiriyor.

● ZİMBABWE'DE ÇARPIŞMALAR

Cenevre'de çalışmalarını sürdüren ırkçılıkla Mücadele kongresinde konuşan Zimbabwe kurtuluş güçlerinin bir sözcüsü, ülkede cereyan eden çarpışmalarda hergün ortalama 20 kişinin öldüğünü söylemiştir.

Bilindiği gibi bazı işbirlikçi yerli liderlerin ırkçılarla anlaşmasına rağmen Zimbabwe halkı ırkçı beyaz azınlığa karşı yoğun bir mücadele vermektedir.

EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞIN FATURASI

İflas Eden Brezilya

Brezilya'nın dış borçlarının 37 milyar dolar (925 milyar lira) olduğu açıklandı. Bu miktara yıl sonuna kadar 75 milyar lira daha ekleneceği belirtiliyor. Böylece Brezilya, emperyalist ülkelere 1 trilyon lira borçlu olacak. Bu borcun ödenmesinin imkansızlığı bir yana faizlerinin bile ödenmesi olanaksız. Brezilya hükümeti bu gidişi «kaygı verici» olarak niteliyor.

Emperyalizme bağımlı ülkelerin tümünün gidişatı kaygı vericidir. Emperyalizmden bağımsızlık sağlanmadıkça ekonomik kalkınma da mümkün değildir. Çünkü günümüzde emperyalizmle ilişkiler, geri ülkelerin yağmalanması temeli üzerine kurulabilmektedir. Türkiye'nin son zamanlarda borç bulmak için aşındırdığı emperyalist kapıları bunun için anmak yeter.

Emperyalizme bağımlılığın faturası budur ve ne yazık ki bu yük halkların omuzlarına yıkılmaktadır. Ve bunun için halklar emperyalizmden bağımsızlığına büyük önem veriyor.

PERU'da 50 Bin Maden İşçisi Grevde

● İŞCİLER İŞTEN ATILAN ARKADAŞLARININ GERİ ALINMASINI İSTİYOR
● ULKEDE OLAĞANÜSTÜ DURUM ILAN EDİLDİ

Bir askeri hükümetle idare edilen Peru'da 50 bin maden işçisi yirmi gündür grevde bulunuyor. Grev işten çıkarılan 320 işçi liderinin yeniden işe alınması için yapılıyor. Peru madenlerini dokuz şirket işletiyor. Bu şirketler grev kararı alan sendikadan işten çıkarılanlara 48 aylık tazminat verilmesi karşılığında direnişten vazgeçmelerini istedi. Bu istedi. Bu istek reddedildi.

Askeri hükümet maden ocaklarına askeri birlikler sevkediyor. Önümüzdeki günlerde Peru'yu çok ciddi olaylar bekliyor.

MISIR İSRAİL'LE GÖRÜŞMEYE HAZIRLANIRKEN

İSRAİL UÇAKLAKLARI FİLİSTİN KAMPINI BOMBALADI

● BOMBARDIMAN SONUCUNDA 3 FİLİSTİNLİ ÖLDÜ, 14 KİŞİ YARALANDI
● İSRAİL, BOMBARDIMANIN LONDRA'DAKİ FİLİSTİN EYLEMİNE BİR MİSİLLEME OLDUĞUNU AÇIKLADI

İsrail saldırganlığını sürdürüyor. Son olarak İsrail savaş uçakları Güney Lübnan'daki Burç - Barjini ve Damur adındaki Filistin göçmen kamplarını bombalamıştır. Bombardıman sonucunda üç Filistinli hayatlarını kaybetmiş, 14 kişi yaralanmıştır. Saldırgan uçaklara Filistin gerillaları uçaksavarlarla ateş açmış ve uçaklardan birine isabet kaydetmişlerdir.

Bombardımandan sonra bir İsrail askeri sözcüsü eylemin Londra'da Filistin gerillalarınca girişilen eyleme karşı bir misilleme olduğunu açıklamıştır. Bilindiği gibi geçenlerde Londra'da, İsrail Havayolları El - Al'ın personelini taşıyan bir otobüse Filistin Halk Kurtuluş Cephesi gerillaları saldırmıştı.

Siyonistler Filistinlilerin kanlarını sivil hedefleri bombalayıp dökerken, Mısır'ın işbirlikçi Başkanı Enver Sedat, İsrail'le ayrı bir barış anlaşması imzalamak için hazırlıklarını ilerletiyor. Enver Sedat önümüzdeki ay Beğin ile Amerika'da buluşacak.

FINDIK YEVMİYESİ

YEŞİLCE KÜLTUR DAYANIŞMA DERNEĞİ BİLDIRİSİ

HALKIMIZA...

Kültür - Dayanışma derneğimiz emekçi köylü halkımızın fındık ve çay yevmiye sorununu ele aldı. Derneğimiz her zaman emekçi halkımızın yanında yer alacak, haklı isteklerini kamuoyuna duyuracaktır.

Derneğimiz, köyümüzün fındık ve çay işverenleri ile emekçilerin katılacağı bir toplantı yapmaya karar verdi. Ne var ki toplantı yerinin bulunamayışı nedeniyle toplantı yapılamadı.

Kardeşler,

Yaşam çok zor, her şey ateş pahası. Her geçen gün emekçilerin yiyeceği, giyeceği herşeye zam geliyor. Ekmekten zetine kadar en çok gerek duyduğumuz temel yiyecek maddelerine zam geliyor. Bir yandan para değer kaybederek alım gücü düşüyor bir yandan işverenler emekçilerin hakkına saldırıyor. Bir kilo zeytin 50 TL. bir kilo yag 120 TL. bir takım elbise 3000 TL. Kısaca, her şêy ateşten gömlek.

Geçimini halkın sırtından çıkaranlar emekçi halkın yaşam kavgasını anlayamazlar. Onlar ülkemizi güllük-gülistanlık görenlerdir. Gerçekte güllük-gülistanlık sadece onlar içindir. Emekçi halkın mücadelesi ekmek kavgası, yaşam kavgasıdır.

Yıllardır fındık yevmiyelerini birkaç fındık ağası başbaşa verip belirlediler. Hiç bir zaman emekçi halkımızın emeğinin karşılığı verilmedi. Hatta fındık ağaları köy imamını tehtid ederek ezanı geç okumasını istediler. Onların amacı emekçileri daha çok çalıştırıp, daha çok sömürmektir.

Hak verilmez, alınır. Hakkımızı ancak ve ancak kendi mücadelemiz sonunda alırız. İşverenlerin elinden gelse yevmiyeci emekçileri sabahtan akşama dek bedava çalıştırırlar. Çünkü onlar insana değil paraya değer verirler.

Derneğimiz, fındık ve çay yevmiyelerini şöyle belirledi:

- Sekiz saatten fazla çalışma ücrete tabidir.
- Sekiz saatten fazla her saat iş için 25 TL. ek ücret verilmelidir.
- Yetişkinler için, fındık yevmiyesi 150 TL, çay için 100 TL.
- Çocuklar için, çay yevmiyesi 75 TL, fındık yevmiyesi 125 TL.
- YAŞASIN YEŞİLCE KÖYLÜLERİNİN BİRLİK VE BERABERLİK MÜCADELESİ.
- YAŞASIN EMEKÇİ HALKIMIZIN İŞ, EKMEK MÜCADELESİ.

Fındık Emekçilerinin Mücadelesi Gelişiyor

Trabzon'un Araklı ilçesine bağlı Yeşilce köyü, nüfus yoğunluğu fazla olan köylerden biridir. Çok sayıda ilerici yurttaşın yaşadığı bu köyde, birkaç ay önce, köy halkının ekonomik ve demokratik sorunları ile ilgilenmek için «Yeşilce Kültür ve Dayanışma Derneği» adı ile bir dernek kuruldu. Derneğin kuruluşu ilericilerden destek görürken, çevredeki gericiler de dernek aleyhinde yoğun bir propagandaya giriştiler. En nihayet dernek faşistlerin silâhlı saldırısına bile uğradı. Fakat tüm baskılar derneğin çalışmasını ve köy halkının safında yer tutmasını engelleyemedi. Hayat pahalılığının hızla arttığı bu dönemde, fındık taban fiyatlarının açıklanmasından sonra dernek köydeki fındık yevmiyesi sorununu ele aldı. Fındık üreticilerinin şartları da göz önünde tutularak, fındık yevmiyeleri tesbit edildi. Ayrıca dernek bu konuda köy halkına bir bildiri dağıttı.

Dernek yöneticileri, sorunlarının daha geniş bir kamuoyuna duyurulması için bizden bildirinin GERÇEK gazetesine ulaştırılmasını istediler.

Kocaeli Yeni-İz İşçileri Mücadelesi Sürüyor

İZMİT YENİ YERLEŞMELER PROJESİ İŞYERİNDE LOKAVT YAPAN AP'Lİ BELEDİYE BAŞKANI, YALAN DEMEÇLERLE HALKI ALDATMAYA ÇALIŞIYOR

İzmit Yeni Yerleşme Projesi işyerinde lokavt yapıp 114 işçiyi işten atan AP'li Belediye Başkanı gerçek dışı demeçlerle halkı aldatmaya, işçi kıyımını ve projenin rafa kaldırılmasını gözden saklamaya çalışmaktadır. Bu konuda basına yazılı bir demeç veren TSİP İzmit İl Başkanı Feyzullah Toros, işyerindeki araçların açık arttırmayla şimdiden satışa çıkarılmış olduğunu bildirerek gerçekleri kamuoyuna açıklamıştır.

F. Toros'un demeci şöyledir:

«22 Ağustos 1978 tarihli mahalli basında İzmit Belediye Başkanı Cevdet Bağdat'ın, **Yeni Yerleşmeler Projesiyle** ilgili demeci tamamen gerçek dışı olup, kamuoyunu, işçiyi ve kooperatif üyelerini aldatmaya yöneliktir.

Yeni - İz A. Ş. işyerinde çalışan 124 işçiden 114'ünün işten topluca atılmasını kamuoyundan gizlemek için, «bazı işçiler işten atılmıştır» deniyor. 114 işçinin kanunsuz LOKAVT uygulanarak işten atılmaları sonucu işyerinde 10 işçi kalmıştır. 30 bin konut bu 10 işçiyle mi yapılacaktır? Kaldı ki işyerinde kalan 10 işçi, 114 işçinin işten atılmalarında belediye ile anlaşarak işçi sınıfına ihanet etmiş işyerindeki mevcut sendikanın sarı yöneticileridir.

YENİ-İZ İşçilerinin Düzenlediği Basın Toplantısı

Önemli bir konu da, Belediye Başkanının yersiz olarak suçluların telâşı içine girmiş olmasıdır. 114 işçinin atılmasıyla gelişen olaylarda toplumun tüm demokrasi güçlerinin, bu arada işçi sınıfı bilimini kendisine rehber edinmiş Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin işçilerin ve katılımcılarının yanında yer almasına, «bir takım nifakçılar, işçileri ve kooperatif üyelerini yanıltıcı çaba içindeler» demesi en basit deyimiyle hafifliktir. Ya da mensubu bulunduğu görüşün fikir fukaralığının sonucudur.

Sonuçta şunu söyleyelim: Belediye Başkanı şunu bilmelidir ki, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi 114 işçiyle başlayan ve giderek 4200 katılımcıyla süren mücadelede işçi sınıfına ve katılımcılara taraftır.

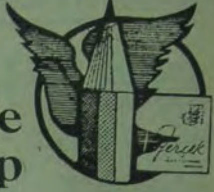
Oynanan oyunun içyüzünü kamuoyuna anlatacağız. Ve Yeni Yerleşmeler Projesine sahipmiş gibi davranan, oysa her eylemiyle projeyi biraz daha yıkanlarla kıyasıya mücadele edeceğiz.»

YENİ - İZ İŞÇİLERİ YÜRÜYÜŞ DÜZENLEDİLER

İşten atılan 114 Yeni - İz işçileri haklarını alıncaya kadar mücadeleyi sürdüreceklerini açıklayarak 25 Ağustos günü İzmit'te bir yürüyüş düzenlendiğini bildirmişlerdir. Yürüyüş Tertip Komitesi'nin yayınladığı bildiri şöyle sona ermektedir:

«4200 katılımcıya sesleniyoruz ve diyoruz ki:

Bu proje mutlaka gerçekleşmelidir. Bunun için güçlerimizi bu projeye karşı olanlar için birleştirelim. Çoluğumuzun, çocuğumuzun, ailemizin nafakasından keserek biriktirdiğimiz tasarrufların heba edilmesine göz yummayalım. Yalancıların, işçi sınıf ıhaini sendika yöneticilerinin maskelerini indirelim. Sonra da projenin devletçe ele alınarak mutlaka gerçekleşmesinin mücadelesini verelim. Bunu, güçlerimizi birleştirebilirsek, inanalım ki başarırız.»

Gerçeğe mektup

SOSYALİZMİ KURACAĞIZ

Kalemimiz saban
Defterimiz toprak
Kalem tıraşımız tırpan
Okulumuz sığınaklar Bizim!
Biz bir şey bilmiyoruz öyle mi?

Öğretmenimiz hayat kavgası
Silgimiz yağmur
Zilimiz çan
Çantamız dağarcık torbasıdır
Biz hiç okumadık ha öyle mi?

Ay ışığında kalkarız
Yazı yazmak için sabanla
Yemek yeriz yavanla
Defter biter akşama
Biz köle kalacağız öyle mi?

Elbisemiz abadır bizim
kravatımız mendil
Kolonyamız ter
Potinimiz çarıktır
Biz güzel giyinmiyoruz ha öyle mi?

Çoşkun akan sel karşısında
Duramazsın bey
Sana ancak mezar yeğ
Bağırıyoruz hey!
SOSYALİZMİ Kuracağız!

Halil Kaçan
G. Hacıköy

İşverenlerde Toplumsal Anlaşma İstiyor

İŞÇİ SINIFI BU TÜR İHANET ANLAŞMALARINA MEYDAN BIRAKMAYACAKTIR

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) yayınladığı bir bültende, Türk - İş'le toplumsal anlaşma yapmak istediğini açıkladı. Bilindiği gibi daha önce Türk - İş'le hükümet arasında bir «Toplumsal Anlaşma»ya varılmış ve böylece işçi ücretlerindeki artışlar, kamu işyerlerinde çalışanlar için kontrol altına alınmıştı. İşverenler bu «Toplumsal Anlaşma»yı çok yerinde bulmuşlar ve kendilerinin de böyle bir anlaşma içinde olmalarını istemişlerdi.

İşverenler geçen hafta yaptıkları açıklamayla bu isteklerini tekrarladılar. Açıklamada, Halil Tunç'un daha önce, işverenlerle de anlaşabileceklerine dair açıklaması olduğunu belirten özel teşebbüs sahipleri, şimdi Halil Tunç'un sözünde durmasını istiyorlar, bunun «namus borcu» ve «vatanseverlik» olduğunu söylüyorlar.

İşverenler uzun zamandan beri böyle bir şeyi istemektedirler. İşçilerle olmasa bile sarı sendikacılarla anlaşıp ücretleri dondurmak ve böylece tatlı kârlar elde etmek hangi işverenin arzusu değildir ki?

«Vatansever» ve «namuslu» işverenler şimdi işçilerin ücretlerine göz dikmişler. İşçiler aç kalırsa «ekonomik darboğaz» aşılacakmış!

Aslında ekonomik darboğaz değil, işverenlerin geniş boğazları daha çok açılacak işçiler kemerlerini sıktıkça... Ama hevesleri boşunadır işverenlerin. Sendika patronlarıyla anlaşsalar bile işçilerler anlaşamayacaklardır. İşçilerle işverenlerin anlaştıkları hiç bir zaman görülmemiştir ve işçi sınıfı bu tür ihanet anlaşmalarına meydanı boş bırakmayacaktır.

Çanakkale Devlet Hastanesinde Çalışan Sağlık Emekçisi Hasan Yıldız Doktorların İhmali Sonucunda Hayatını Kaybetti

6 Ağustos günü bir mide rahatsızlığı geçiren Hasan Yıldız, dahiliye mütehassısı Abdurrahman Diker'e başmuş, üstün körü bir muayeneden sonra eline tutuşturulan birkaç ilâçla, 10 gün istirahat verilerek evine gönderilmiştir. Ağrıları dinmeyen Hasan Yıldız tekrar hastaneye gitmiş, yapılan muayene sonucunda mide delinmesi teşhisi konarak hemen ameliyat edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Buna rağmen, bu sefer de hariciyeci İsmail Erdemir teşhise katılmayarak ameliyata lüzum görmemiştir. Hastaya sadece ağrı kesici ilâçlar vermekle yetinilmiştir.

8 Ağustosta tekrar fenalaşan Hasan Yıldız hastaneye müracaat etmiştir. O anda aynı rahatsızlıktan şikâyetçi olan bir hasta hariciyeci İsmail Erdemir tarafından hemen ameliyata alınmıştır. İyice fenalaşan Hasan Yıldız'ın da ameliyata alınmasına karar verilmişse de Hasan Yıldız bu arada hayatını kaybetmiştir.

Hasan Yıldız'ın İhmal Sonucu Ölümü Üzerine Düzenlenen Sessiz Yürüyüş

Sağlık emekçisi Hasan Yıldız'ın ölümü tamamen ihmalkârlığın bir sonucudur. Hasan Yıldız'ın ölümü hastanedeki sağlık emekçileri arasında büyük tepki yaratmış ve olay bir sessiz yürüyüşle protesto edilmiştir.

Hasan Yıldız'ın ilgisizlikten öldüğü otopsi raporlarıyla tesbit edilmesine rağmen olayda ihmali görülen operatör İsmail Erdemir hakkında en ufak bir işlem yapılmamıştır. Ama sessiz yürüyüşe katılanlar hakkında soruşturma açılması ihmal edilmemiştir!

Hasan Yıldız'ın ölümü aslında bir cinayettir. Türkiyede halkın sağlığıyla kumar oynanmakta, parası olanlar özel hastanelerde bin bir ihtimam içinde tedavi olmaktadırlar. İnsan sağlığının sömürülmesine, hekimliğin ticaret aracı hâline getirilmesine son verilmelidir.

Sağlık İşçileri Sendika Haklarını Koruyacak

CHP Hükümeti Sigorta Hastanelerindeki Sağlık İşçilerini Memur Yapmak İstiyor

Kısa bir süre önce yürürlüğe giren tam gün yasası, sağlık hizmetlerinin devletleştirilmesi ve tüm çalışanların sağlık hizmetlerinden ücretsiz ve yeterli düzeyde yararlandırılmasına giden yolda bir adım oldu. Ancak bu yasanın, yıllardır devlet hastanelerinin imkânlarını kendi kazanç hırslarını tatmin yolunda kullanan muayenehane sahibi ve özel kliniklerde çalışan doktorlar tarafından kısa sürede yozlaştırılacağını söylemek için falcı olmaya gerek yok.

Tam gün yasasını böylesi bir laçkalaşma beklerken, hükümetin özellikle Sosyal Sigortalar Kurumu hastanelerinde tam gün yasasını bahane ederek işçi düşmanı tasarruflara giriştiği görülmektedir.

Bilindiği gibi ülkemizde kamu kesiminde çalışan sağlık işçilerinin büyük bir kısmı memur statüsü içine sokularak sendikalaşma hakkından mahrum edilmişler, sadece Sosyal Sigortalar Kurumu hastanelerinde çalışan sağlık işçileri yürüttükleri mücadelenin bir ürünü olarak bu hakka sahip olabilmişlerdir. Fakat egemen güçler ve onların siyasi temsilcileri sigorta hastanelerindeki sağlık işçilerinin sendikalaşma hakkına sahip olmasını hiç bir zaman hazmedememişlerdir. Bu amaçla geçtiğimiz yıllarda sigorta hastanelerinde çalışan sağlık işçilerini memur yapma yolunda çeşitli girişimlerde bulunulmuş, ancak sağlık işçileri yüzlerce ileri işçinin işten atılması bahasına bu haklarına sahip çıkmışlardır. Ve ibret vericidir ki bütün bu işçi düşmanı tasarruflar Cumhuriyet Halk Partisi'nin iktidarda olduğu dönemlere rastlamaktadır.

İşte yine CHP'nin iktidarda olduğu bir dönemde sigorta hastanelerinde çalışan sağlık işçileri çeşitli tertiplerle memur yapılmaya çalışılmaktadır. Çalışma Bakanı, tam gün yasasıyla getirilen haklardan devlet hastanelerinde memur statüsünde çalışanların yararlanabileceğini, işçi statüsünde olup da bu haklardan yararlanmak isteyenlerin dilekçe vererek memur statüsüne geçebileceklerini açıklamıştır. Görünüşte işçi haklarını korumaya yönelik olduğu kanısını veren bu açıklamanın iki yüzlülükten başka bir şey olmadığı ortadadır. Eğer kamu kesiminde çalışanlar kendileri için yararlı gördükleri statüyü seçebileceklerse, bugün sağlık hizmetlerinde olsun, diğer kamu hizmetlerinde olsun, yüz binlerce kişi işçi statüsüne geçmeye hazırdır.

Sosyal Sigortalar Kurumu hastanelerinde çalışan sağlık işçileri sendikalaşma ve toplu sözleşme haklarını korumaya kararlıdırlar. Onlar bilirler ki bugün birkaç yüz liralık bir menfaat karşılığında memur statüsüne geçmek demek, gelecekte her türlü baskıya, sömürüye ve düşük ücretlere mahkûm olmak, ekonomik - sosyal haklarını daha ileri düzeylere çıkarma yolunda örgütlü sendikal mücadeleden yoksun kalmak demektir. Bugün için bu işyerlerinde Türk - İş içindeki en gerici ve faşist işbirlikçisi sendikalardan birisi olan Sağlık - İş Sendikasının örgütlü olması geçici bir durumdur. Sağlık işçileri, geçtiğimiz dönemlerde MC iktidarlarının desteğiyle örgütlenmiş bu sarı sendikaya karşı mücadelelerini yükseltmektedirler ve er geç devrimci bir sendika çatısı altında birlik ve beraberliklerini sağlayacaklardır.

Tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının gündemde olduğu bir dönemde CHP iktidarının bu işçi düşmanı girişimi tüm demokrasi güçlerinin tepkisini çekmektedir. Ve sağlık işçileri, bundan önce olduğu gibi, kazanılmış haklarını kararlıca savunacak, bu tür tertipleri birlik ve beraberlik içinde boşa çıkartacaklardır.

Patron-Sarı Sendika İşbirliği Sökmeyecek

Eskere'de Maden İşçileri Üzerine Oynanan Oyunlar

Denizli'de ESKERE yakınlarında yabancı bir şirket maden çalıştırmaktadır. Bu şirket, uzun yıllardır yeraltı kaynaklarımıza elkoyduğu yetmiyormuş gibi, her toplu sözleşme döneminde işçilerin büyük bir kısmını işten çıkartıp açlığa ve sefalete itmektedir. Toplu sözleşme az işçi varken imzalanmakta, sözleşmeden sonra yeniden işçi alınıp işçilerin toplu sözleşme haklarından yararlanması önlenmektedir.

Bugünlerde Eskere madenlerinde bu oyun yine oynandı Yüzlerce işçi toplu halde işten çıkartıldı. Buna Türk - İş sessiz sedasız razı olurken Türk - İş'e bağlı Maden - İş Federasyonunun da ne yaman bir patron sendikası olduğu işçilerin gözünde bir kere daha açığa çıktı.

İşçi sınıfının örgütlü mücadelesini ne sarı sendikalar, ne de yabancı şirketler durdurabilmiştir. Eskere madenlerindeki işçiler patron sendikalarının sultasını bir gün mutlaka kıracaktır. İşçi sınıfı sarı sendikalardan yaptıklarının hesabını soracaktır.

Emi İşçileri Mücadelede Kararlılar

Geçen hafta EMİ işyerine bir sabah işbaşı yapmaya gelen işçiler aynı zamanda grev oylamasına gideceklerdi. EMİ patronu grev oylamasını engellemek için, Seyrantepe sakinlerinin gözleri önünde adamlarına havaya ateş ettirmiş, daha önceden haberdar edilen karakol başçavuşu ânında otomatik silahlarla olay yerine gelerek grev oylamasını durdurmuştur. İşçilerin jandarma karakoluna yaptıkları başvurular da hiç bir sonuç vermemiştir.

EMİ işçilerinin en demokratik hakkı olan grev oylaması patron ve yardakçılarının çirkin oyunlarıyla engellenmiştir. Ancak bu türden entrikalar, zorlu baskılar EMİ işçilerinin mücadelesini kıramayacaktır.

Sendika Düşmanı Patronlara İşçilerin Cevabı

BARTIN TÜRKİLİ GREVİ

Bartın, Karadeniz bölgesinde Zonguldak iline bağlı, denizden 10-12 km içerde şirin bir ilçe. Bartın'da tuğla-kiremit, kereste, çimento, konserve, bisküvi, kâğıt torba, boya, kireç, konserve-salyangoz gibi 10-20 işçi çalıştıran küçük işletmelerden tutun da, 100'den fazla işçi çalıştıran büyük işletmelerin de bulunduğu bir sanayi (fabrika ya da imalâthane) kesimi var. Yeni yeni açılan fabrikalar, iş yerlerinin etkisiyle hızla artan bir işçi kitlesi var.

Bu iş yerleriyle, fabrikaların bir çoğunda sarı sendikalar ağlarını kurmuşlar. Bazılarıysa halen sendikasız işçilerin çalışmakta olduğu yerler. Ancak yeni-yeni uyanmalar, kıpırdanmalar var. İşçiler de sendikalaşma, patron - sarı sendika zincirini kırma düşüncesi doğuyor, yayılıyor.

İşçiler sendikalaşmayı, patron - sarı sendika zincirini kırmayı bir-iki kez denediler. Daha dün Bartın Kâğıt Sanayii (BAKSAN)'da sarı Selüloz-İş zincirini kırmayı denediler, sekiz önder işçi işten atıldı. Yine daha dün Bozkurt Kereste Fabrikası'nda işçiler sendikalaştılar, işveren işçileri işten attı. Ama, işçiler yıldılar mı, vaz geçtiler mi davalarından? Belki şu anda susuyorlar, fakat yine deneyeceklerdir yeri ve zamanı gelince...

Türkili Boru Yağmurlama ve İklimlendirme Sanayii Fabrikası da yeni sendikalaşan işçilerin bulunduğu bir iş yeridir. Bu işyerinde 40 işçi çalışmaktadır. Bunlardan 35 işçi sendika üyesidir. 3 işçi ise işveren yanlısı olup, 2 işçi ise 12 yaşlarında çocuk işçidir.

Türkili işçileri, bağımsız Tüm-Döküm İş Sendikası'nda 15.4.1978'de gizlice örgütlendiler. Sendika 8.5.1978'de işyerinde yetki belgesi aldı. İşyerinde sözleşme yapabilmek için gerekli başvuru ve çağrılarda bulundu. İşçilerin sendikalaştıklarını duyan patron, işçileri teker-teker işten atmaya başladı. Türkili işçileri 14-15-16 Haziran'da patrona karşı üç günlük uyarı direnişine geçtiler. Patronun atılan işçilerin geri alınmasını kabul etmemesi üzerine, 22.7.1978'de işyerinde grevi başlattılar. Türkili işçilerinin grevini ziyaret eden TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ (TSİP) Bartın İlçe Örgütü, SOSYALİST GENÇLER BİRLİĞİ (SGB) Bartın Şubesi ve Kadın Dayanışmacıları işçilere grevi sonuna kadar desteklediklerini belirttiler.

Türkili İşçilerinin 14-15-16 Haziran 1978 Günlerindeki Uyarı Direnişleri

GREVCİ İŞÇİLERİN BİLDİRİSİ

TÜM DÖKÜM-İŞ Sendikası Ankara Şubesine bağlı işçiler TÜRKİLİ'nde grevle ilgili olarak yayınladıkları bildiride:

«Gelin Türkili işçileriyle omuz omuza verip işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gücünü patronlara gösterelim. Gelin hep birlikte faşist sarı sendika ve patron çemberini kırmak için mücadele edelim. Gelin bu grevde gerçek devrimci sendikal mücadelenin lafla, kâğıt üzerinde, masa başlarında değil, grev meydanlarında verileceğini dosta düşmana gösterelim.

Mücadelemiz haklarımızı alıncaya kadar kararlı bir şekilde sürecektir. Çünkü bu mücadele bizim insanlık onurumuzu koruma ve insanca yaşama mücadelesidir,» demişlerdir.

GREVCİ İŞÇİLERLE RÖPORTAJ

GERÇEK: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

CEVAP: Adım Hüseyin Portakal. Tüm - Döküm İş işyeri temsilcisiyim.

GERÇEK: Ne zamandan beri burada çalışmaktasınız?

CEVAP: Bir yıldır bu işyerinde çalışmaktayım.

GERÇEK: Ne kadar ücret almaktasınız?

CEVAP: Brüt 130 TL. almaktayım, ancak arkadaşların yarısı asgari ücretin altında gündelik almaktaydılar.

GERÇEK: Sigortanız var mıydı?

CEVAP: Sigortam vardı. Yalnız bir yıldan beri çalışmakta olduğum halde yedi aylık sigortalı gösteriliyorum. Diğer arkadaşların ise 7 kişisi sigortalı olup, ötekiler sigortasızdır.

GERÇEK: Maaşınızın dışında işveren size bazı haklar tanıyor muydu?

CEVAP: Gündeliklerimizin toplamı olan maaşımızın dışında hiç bir sosyal hakkımız yoktu.

GERÇEK: Neden bir sendika çatısı altında örgütlenme gereğini duydunuz?

CEVAP: İşyerinde iş güvenliğimizin olmaması, can güvenliğimizin olmaması, tüm sosyal haklardan yoksun olarak düşük ücretle çalıştırılmamız ve ekonomik - demokratik haklarımızı almak istememiz bizi örgütlenmeye zorlayan belli - başlı nedenlerdir.

GERÇEK: Örgütlenme çalışmalarınızı nasıl yürüttünüz, işverenin size karşı tavrı ne oldu, 14, 15, 16 Haziran direnişiniz hakkında bilgi verir misiniz?

CEVAP: Sendikada örgütlenmemizi çok gizli yaptık. İş yerinde yetki alınıncaya kadar ancak güvenilir arkadaşlarla ilişki kurup, toplantı yaptık. Yetki alındıktan sonra örgütlenmemizi duyan patron, sendikaya üye olan arkadaşlarımızı işten attı. Arkadaşlarımızın işten atılması üzerine 14, 15, 16 Haziran'da üç gün süren uyarı direnişi yaptık. Patronlar direnişimiz karşısında şaşırdılar. Ancak direnişimizin ikinci günü fabrika polisin çalışma alanının dışında olduğu halde polislerce basıldı, fakat sendikamız tüm yasal önlemleri aldığı için hakkımızda hiç bir soruşturma açamadılar.

GERÇEK: İş yerinde başlattığınız grev ve grevin gelişimi hakkında açıklama yapar mısınız?

CEVAP: Toplu iş sözleşmelerinde işverenin atılan işçileri geri almaması üzerine, sendikamızın kararıyla 22.7.1978'de iş yerinde grevi başlattık. Grev atılan işçilerin tümüyle, iş yerinde halen çalışmakta olup, grevden bir hafta önce sendikaya üye olan işçiler tarafından başlatıldı. Ancak grevin ilk günü fabrikaya iki kez polis, iki kez de jandarma geldi. Patron şehrin küçük oluşundan yararlanarak nüfuzunu kullanıyordu. Jandarma birliği namluları sırtımıza dayayarak, fabrikanın duvarına astığımız tüm pankart ve afişlere el koyarak bizi karakola götürdü. Savcılığın bizi çıkardığı mahkeme sonucu serbest bırakıldık. Şu anda hâlen jandarma denetimi altında grevi sürdürmekteyiz.

GERÇEK: İş yerindeki çalışma koşulları hakkında bilgi verir misiniz?

CEVAP: İş yerindeki çalışma koşulları çok kötü olup, sık - sık iş kazası olmaktadır. Doğru dürüst soyunup, giyinebilecek yer yok. Tuvalet bir tane, o da çok pis. Yemekhanemizin tuvaletin yanında olması nedeniyle ağız tadıyla yemek yiyememekteyiz. Patron bize eldiven, sabun, havlu gibi gerekli eşyaları vermediği gibi sular da akmamaktadır.

GERÇEK: Sizce grev nedir?

CEVAP: Bence grev, ekonomik - demokratik ve sosyal hakların alınmasında sendikaların baş vurduğu en son çaredir. Ayrıca grevin işçiler için okul olduğuna inanıyorum.

GERÇEK: Örgütlü mücadelenin zafere ulaşacağına inanıyor musunuz?

CEVAP: İnanıyorum. Grevimiz bunun doğruluğunu kanıtlayacaktır.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Eskişehir'de Kılıçoğlu Direnişi Zaferle Sonuçlandı

Direniş 22 Gün Sürdü ve İşçiler DİSK'e Geçtiler

Engin Bahtiyaroğlu

Kılıçoğlu Kiremit Fabrikasında çalışan 550 işçi Sarı Çimse-İş ve patron ittifakına rağmen DİSK'e bağlı Keramik-İş sendikasına geçmişler, bunun üzerine baş temsilci Kemal Çelik ve 14 öncü işçi işten atılmıştı. İşçilerin sendika seçme özgürlüğünü engellemek isteyen işverenin bu tavrına karşı işçilerin tümü 28 Temmuz da direnişe geçmişler ve şu isteklerde bulunmuşlardı:

— Atılan işçiler geri alınmalıdır.

— İşveren, DİSK Keramik-İş sendikasını tanımalıdır.

— Toplu Sözleşmenin uygulanması için ek protokol imzalanmalıdır.

— Direnişte geçen sürenin ücretleri işverence ödenmelidir.

İşveren, başlangıçta bu isteklerin tümüne karşı çıkmış ve her türlü baskı yöntemini uygulamıştır. Ancak işçiler direnişlerini Temmuz'un yakıcı sıcağı altında kararlıca sürdürmüşler, tehditlere pabuç bırakmamışlardır. Kılıçoğlu işçilerinin bu demokratik direnişlerini TSİP, TİP, DİSK'e bağlı sendikalar ve tüm demokratik örgütler desteklemişler, CHP il örgütü ise işverenden yana tavır almıştır.

Direnişleri Zaferle Sonuçlanan Kılıçoğlu İşçileri

Direnişi kırmayı başaramayan işveren, sonunda da işçilerin isteklerine boyun eğmek zorunda kalmış ve baş temsilcinin işe alınması dışındaki tüm istekler kabul ettirilmiştir.

DİSK'in sesi artık Kılıçoğlu Kiremit fabrikasında da yükselmekte ve patronlara uykusuz geceler geçirmektedir. Çünkü artık Eskişehir'de yıllardan beri korkunç bir sömürü altında çalışan Kiremit ve Tuğla işçileri de Kılıçoğlu işçilerinin izlediği yoldan DİSK'e akın edecek, sarı ÇİM-SE-İŞ'i bu iş yerlerinden söküp atacaktır.

DİYARBAKIR SİMEL İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Fahri ERYILMAZ GERÇEK Diyarbakır Muhabiri

● %50 DEVLET, %50 ÖZEL SERMAYELİ VE İLLER BANKASINA BAĞLI BİR İŞ YERİ OLAN SİMEL ŞIRKETİNİN, DİYARBAKIR'DAKİ BETON BORU FABRİKASINDA ÇALIŞAN 120 İŞÇİ KEYFİ VE FAŞİST UYGULAMALARDAN VAZGEÇMEYEN İŞVERENE VE İŞVEREN UŞAĞI BAĞIMSIZ TÜRK-SEM-İŞ SENDİKASINA KARŞI DİRENİŞE GEÇTİLER

Gece ve gündüz olmak üzere iki vardiye halinde çalışılan işyerinde, 10.8.1978 günü öğleden sonra saat 16'da işbaşı yapan gece vardiyası işçileri beton dökme makinesinin arıza yapması üzerine çalışamaz duruma geldiler. Kısa bir müdahaleyle arızayı gidermek hemen mümkünken faşist şantiye şefi Muzaffer Savcı tamiratı yaptırmamış, aradan 3 saat geçtikten sonra ancak makine çalıştırılmıştır.

İşçiler zamanında işbaşı yaptıklarını, işverenin ihmalinden dolayı işin aksadığını ve bu yüzden de çalışılmayan sürelerin çalışılmış kabul edilmesi gerektiğini söyleyince şantiye şefi «Hepiniz defolun! Amele pazarında adamdan çok ne var?» demiş, işçilere hakaret etmiştir. Bardağı taşıran bu son damla üzerine işçilerin tümü birden direnişe geçmişlerdir.

İşçileri ziyaretimizden sonra edindiğimiz bilgilerin sadece bazılarını okurlarımızın dikkatlerine sunuyoruz...

● Bağımsız Türk - Sem-İş Sendikası bizzat işveren tarafından kurulmuştur, merkez yöneticileri de eski sadık işveren memurlarıdır.

● Şantiye şefi faşist Muzaffer Savcı aynı zamanda sendikanın iş yeri temsilcisidir.

● Üretimi fiilen gerçekleştiren 120 işçi mevsimlik olarak çalıştırılmakta ve en çok 2800 TL. maaş alabilmektedirler.

● Hiç bir sosyal hak, hattâ çocuk zammı bile verilmemektedir.

● Sigorta Hastanesine gidenlerin o günkü yevmiyelerinden başka pazar yevmiyeleri de kesilmektedir. Kesa istirahat alan işçilere işverenin ödemesi gereken iki günlük yevmiye ödenmediği gibi pazarları da kesilmektedir.

● İş kazası geçirenlerin işine son verilmektedir. (İsmail Çelik adlı işçi kolu üç, kafası birkaç yerden kırıldıktan sonra işine son verilmiştir. Ayrıca parmaklarını kaybeden birkaç işçiye hiçbir tazminat ödenmemiştir.)

● İşçiler için sözümona barakalar yapılmış, ama barakalar çimento depoları durumuna getirilmiştir. Tuvaletler kullanılır halde değil. Buna rağmen işçiler banyolarını tuvaletlerde yapmakta, bulaşıklarını tuvaletlerde yıkamaktadırlar. Kanalizasyon olmadığı için ve açılan foseptik çukuru da çöktüğünden sağlıkları tehdit altındadır.

Evet işçiler işte bütün bunlara karşı direnişteler. Hem de polis tehdidi, açlık ve işsizlik tehdidi altında direnişteler ve belli ki haklarını mutlaka elde edecekler. Şu anda birikimlerden doğan bir tepkiyle kendiliğinden bir birlik sağlanmış aralarında. İşçiler DİSK'te bütünleşmek istediklerini söylüyorlar ama DİSK'in biraz daha bu konularda aktif olması gerekiyor.

Yaşasın Simel işçilerinin baskı ve sömürüye karşı verdikleri haklı direniş!

Sendikalaşmak İşçinin En Temel Haklarındandır

Patronların baskı ve sömürüsünü hafifletmek, böylece yaşam ve çalışma koşullarını iyileştirmek için örgütlü mücadele vermenin gereği ülkemizde de yıllar önce kavranmış ve bu uğurda yoğun mücadele yürütülegelmiştir. İşte 1963 yılında sendikalaşma hakkının, grev ve toplu sözleşme hakkının yasalarla düzenlenmesi bu mücadelelerin bir ürünüdür.

Ancak 14 yıl önce yasalarla düzenlenmiş olmasına rağmen, sendikalaşma hakkının ülkemizde tam anlamıyla gerçekleştiği söylenemez.

Patronlar işçilerin bu en temel hakkını, yani sendikalaşma hakkını gaspetmeye çalışırken her şeyden önce çalışma hayatındaki anti-demokratik maddelerden yararlanmaktadırlar.

Kaldı ki patronlar işçiler lehindeki yasalara karşı gelmekten de pek çekinmemektedirler. Çünkü bu yasalara karşı gelmenin cezası hem gülünç denecek kadar azdır, hem de patronlar bu gülünç cezalardan bile rüşvet, torpil vb. yollarla kurtulmayı çok iyi bilmektedirler. Kapitalist sömürü düzeninin bu «nimet»lerine ilâve olarak, sarı sendikacılar ve işyerlerindeki patron yağcıları da bu konuda parababalarına hizmette kusur etmemektedirler.

Ancak bütün bu engeller işçilerin örgütlü ekonomik mücadeleye yönelmesini, sendikalaşarak hak arama mücadelesini vermelerini önlemeye yetmemektedir. İşçiler 15 yıla yakın bir süre önce yasallaştırılmış sendikalaşma hakkını patronların daha çok kâr, daha fazla sömürü hırsı uğruna gaspetmek istemelerine karşı her türlü fedakârlığı göze alarak mücadele etmektedirler. İşten atılmakta, hapse sokulmakta, dövülmekte, yaralanmakta ama bu mücadeleden asla vazgeçmemekte ve birlik beraberliklerini yeterli bir şekilde sağladıkları zaman da mutlaka başarıya ulaşmaktadırlar.

Başta işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK olmak üzere tüm demokrasi güçlerine düşen görev de, bu en temel hakları için mücadele eden işçilere destek olmak, patronların her türlü oyunlarına karşı işçi sınıfının ve tüm demokrasi güçlerinin dayanışmasını yükseltmektir.

Antalya Taksan Birlik'te de Direniş Var!

● İŞÇİLER İŞYERİNDE SENDİKA KURMAK İÇİN ÇALIŞIRKEN, ALTI İŞÇİ İŞTEN ATILDI. ARKADAŞLARI BU YÜZDEN DİRENİŞE GEÇTİ

Antalya'nın Sanayi Çarşısında yüzlerce işçi ve çırak çalışır. Bunların büyük çoğunluğu sigortasızdır, hemen hiç bir sosyal haktan yararlanamazlar. Taksan Birlik'te de 64 döküm işçisi çalışıyor. Şirketin altı ortağı var. Hisselerinin yüzde 30'u devlete ait.

İşçilerin hepsi sigortalı. Fakat iş yerinde hâlâ sendika yok. Birara patronlar Taksan-İş adında bir sendika kurulmasını önermişler. Ortaklardan dördü sigortalı işçi olarak gösteriliyormuş. Sendikayı kuralım, yönetim kurulunu da aramızdan seçelim demişler işçilere! Düpedüz bir patron sendikası kurup işçiler adına durumu «idare» etmeye kalkmışlar anlaşılan...

İşçiler tabii bu palavrayı yutmuyorlar. Bundan altı ay önce işyerinde gerçek bir işçi sendikası kurmak için çalışmaya koyuluyorlar. İşveren bunu öğrenince çeşitli bahanelerle işçilerin yevmiyelerini kesmek, meşrubat içmeyi yasaklamak gibi baskılara başvuruyor. Sonra da altı işçinin işine son veriyor. Gerekçe olarak piyasanın durgun olduğunu ileri sürüyor ama gidenlerin yerine başka işçi almaktan da geri kalmıyor. Bunun üzerine işyerinde çalışan 64 işçi, işten atılan altı arkadaşlarının yeniden işe alınmasını sağlamak için 31 Temmuz'da hep birden direnişe geçiyorlar. Yeni işe alınan işçileri de içeri sokmuyorlar.

Teksan işçileri işyerinde sendikalaşmayı gerçekleştirmedikçe çalışma koşullarının düzelmeyeceğinin tam bilincindeler. 14-16 yaşlarında gençlerin 1800 derecelik fırınlarda çalıştırıldığı işyerinde kazalara, zehirlenmelere karşı hiç bir tedbir alınmamakta. Bu yüzden durmadan iş kazası oluyor. Böyle durumlarda işçilere sahip çıkacak bir sendikanın olmayışı işçileri patronlar karşısında çaresiz bırakıyor. Tabii, bu hale son verilmesi, sendikalaşmanın işçilere sağlayacağı yararlardan sadece bir teki. İşçiler sendikalarını kurunca ücretlerini arttırmak ve çeşitli sosyal haklarını elde etmek için her bakımdan daha geniş imkanlara kavuşacaklar. Patronlara karşı sınıf mücadelesinde yeni bir mevziyi ele geçirip güçlerini pekiştirecekler.

Direnişteki işçilerden tornacı ustabaşı Mustafa Öcal, kendisiyle konuşan GERÇEK Muhabirine direnişin DİSK Maden-İş Sendikası ve Antalya'nın tüm ilerici demokratlarınca desteklendiğini bildirmiştir.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: ASAL OFSET — Baskı Tarihi: 27 AĞUSTOS 1978